

Sygn. akt: I C 77/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Joanna Jank

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 kwietnia 2022 r. w G.

sprawy z powództwa **Wspólnoty Mieszkaniowej (...) przy ul. (...) w G.**

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o. w G.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 29 856, 82 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć złotych i osiemdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- a) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 lipca 2018 r. do dnia zapłaty,
- b) od kwoty 637,583 zł od dnia 11 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty,
- c) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 września 2018 r. do dnia zapłaty,
- d) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 października 2018 r. do dnia zapłaty,
- e) od kwoty 637,53 zł od dnia 14 listopada 2018 r. do dnia zapłaty,
- f) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty,
- g) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty,
- h) od kwoty 637,53 zł od dnia 12 lutego 2019 r. do dnia zapłaty,
- i) od kwoty 637,53 zł od dnia 12 marca 2019 r. do dnia zapłaty,
- j) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 kwietnia 2019 r. do dnia zapłaty,
- k) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 maja 2019 r. do dnia zapłaty,
- l) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty,
- m) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 lipca 2019 r. do dnia zapłaty,
- n) od kwoty 637,53 zł od dnia 12 sierpnia 2019 r. do dnia zapłaty,
- o) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 września 2019 r. do dnia zapłaty,
- p) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 października 2019 r. do dnia zapłaty,

- q) od kwoty 637,53 zł od dnia 13 listopada 2019 r. do dnia zapłaty,
- r) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty,
- s) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 stycznia 2020 r. do dnia zapłaty,
- t) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 lutego 2020 r. do dnia zapłaty,
- u) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 marca 2020 r. do dnia zapłaty,
- v) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty,
- w) od kwoty 637,53 zł od dnia 12 maja 2020 r. do dnia zapłaty,
- x) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 czerwca 2020 r. do dnia zapłaty,
- y) od kwoty 637,53 zł od dnia 11 lipca 2020 r. do dnia zapłaty,
- z) od kwoty 676,19 zł od dnia 11 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty,
- aa) od kwoty 676,19 zł od dnia 11 września 2020 r. do dnia zapłaty,
- bb) od kwoty 676,19 zł od dnia 13 października 2020 r. do dnia zapłaty,
- cc) od kwoty 594,77 zł od dnia 11 listopada 2020 r. do dnia zapłaty,
- dd) od kwoty 594,77 zł od dnia 11 grudnia 2020 r. do dnia zapłaty,
- ee) od kwoty 594,77 zł od dnia 12 stycznia 2021 r. do dnia zapłaty,
- ff) od kwoty 594,77 zł od dnia 11 lutego 2021 r. do dnia zapłaty,
- gg) od kwoty 594,77 zł od dnia 11 marca 2021 r. do dnia zapłaty,
- hh) od kwoty 594,77 zł od dnia 13 kwietnia (...). do dnia zapłaty,
- ii) od kwoty 594,77 zł od dnia 11 maja 2021 r. do dnia zapłaty,
- jj) od kwoty 594,77 zł od dnia 11 czerwca 2021 r. do dnia zapłaty,
- kk) od kwoty 594,77 zł od dnia 13 lipca 2021 r. do dnia zapłaty,
- ll) od kwoty 594,77 zł od dnia 11 sierpnia 2021 r. do dnia zapłaty,
- mm) od kwoty 594,77 zł od dnia 11 września 2021 r. do dnia zapłaty,
- nn) od kwoty 594,77 zł od dnia 12 października 2021 r. do dnia zapłaty

II. Zasądza od pozwanego na rzez powoda kwotę 5110 zł (pięć tysięcy sto dziesięć złotych) z tytułu zwrotu kosztów postępowania

I C 77/22

UZASADNIENIE

Stan faktyczny:

Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w G. jest członkiem powodowej Wspólnoty Mieszkaniowej z racji prawa własności miejsca postojowego oraz komórek 4/OB – 2, 4/OB- 3, 4/OB-4 oraz miejsca postojowego . Udział pozwanej w nieruchomości wspólnej wynosi (...).

/okoliczność bezsporna/

Wysokość zaliczek na poczet kosztów zarządu nieruchomością wspólną i utrzymania lokali pozwanej w okresie lipiec 2018 r. – październik 2021 r. wynosi 29 856, 82 zł

/okoliczność bezsporna/

Pozwana nie uiszczala zaliczek na rzecz wspólnoty mieszkaniowej we wskazanym okresie.

/okoliczność bezsporna/

Pozwany posiada zaległości podatkowe w kwocie ponad 14 000 zł, rok 2020 zamknął strata przekraczająca 45 000 zł, a jego zobowiązania przekroczyły 3 mln. Zł. Nadto w 2016 r, komornicy sześciokrotnie umarżeni wszczęte przeciwko pozwanemu postępowania egzekucyjne z uwagi na brak możliwości zaspokojenia kosztów egzekucji,

/sprawozdanie finansowe pozwanego – k. 38-40, odpis z KRS pozwanego - k. 41 – 42/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny był w sprawie w całości bezsporny. Strona pozwana nie kwestionowała ani zasady swojej odpowiedzialności względem Wspólnoty Mieszkaniowej, ani wysokości zobowiązania.

Jedyną kwestią sporną pomiędzy stronami była zasadność rozłożenia dochodzonego pozwem świadczenia na raty, o co wnioskowała pozwana, a na co zgody nie wyrażała powódka.

Podstawę prawną rozłożenia świadczenia na raty jest przepis art. 320 k.p.c., który stanowi, że w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Zastosowanie cytowanego przepisu wymaga uznania przez sąd, że w sprawie zachodzi „szczególnie uzasadniony” przypadek, a ustalenia faktyczne sądu w tym zakresie winny opierać się na zaoferowanych przez stronę dowodach. Zgodnie z [przepisem art. 6 k.c. to strona pozwana, której zależało na rozłożeniu świadczenia na raty, winna była udowodnić takie okoliczności, które dałyby podstawę do przyjęcia, że sytuacja majątkowa pozwanego, po pierwsze uniemożliwia jednorazową spłatę albo, że spłata taka naraziłaby go na niepowetowane szkody, po drugie, że daje jednak szansę na zaspokojenie wierzyciela nie pozbawiając należnego mu świadczenia realnej wartości ekonomicznej. Rozważając zastosowanie art. 320 KPC sąd musi brać pod uwagę interesy obu stron, a także skutki, jakie orzeczenie spowoduje w ich sferze prawnej i życiowej. Z możliwości rozłożenia zasądzzonego świadczenia na raty Sąd korzysta wówczas, gdy z okoliczności sprawy wynika, że rozłożenie świadczenia na raty umożliwi zobowiązanemu wywiązanie się ze zobowiązania w możliwym do przyjęcia przez wierzyciela terminie. Uwzględnienie wniosku dłużnika jest racjonalne, gdy dłużnik wykaże, że dysponować będzie środkami umożliwiającymi wykonanie tak zmodyfikowanego obowiązku w sposób odczuwalny ekonomicznie przez wierzyciela. W przeciwnym razie bowiem ani on sam nie odczuje ulgi, ani wierzyciel nie zostanie należycie zaspokojony, a wszystko zakończy się i tak postępowaniem egzekucyjnym. V ACa 199/18 - wyrok SA Warszawa z dnia 12-03-2019

Wykazanie przesłanek zastosowania art. 320 KPC ciąży na stronie, która chce skorzystać z możliwości rozłożenia świadczenia na raty. Nie budzi wątpliwości, że sąd z urzędu nie jest zobowiązany do ustalenia sytuacji majątkowej i rodzinnej strony, podobnie jak co do zasady to nie sąd, lecz strona ma obowiązek powoływać fakty i przedstawiać dowody (art. 3, art. 232 KPC) i ją obciążają konsekwencje zaniedbań w tym zakresie (art. 6 KC). Zastosowanie art. 320 KPC wykracza poza normalny zakres rozstrzygnięcia i wymaga zazwyczaj udowodnienia okoliczności niekoniecznych do rozstrzygnięcia o samym dochodzonym roszczeniu (postanowienie SN Z 13.02,2019 r., V CSK 355/18

Nie jest wystarczającym do rozłożenia świadczenia na raty samo wykazanie przez dłużnika, że jego aktualna sytuacja osobista, majątkowa, czy rodzinna sprawia, że nierealne jest spełnienie przez niego od razu i w pełnej wysokości zasądanego świadczenia. Uwzględnienie bowiem jednocześnie słusznego interesu wierzyciela wymaga, aby na chwilę orzekania zostało przynajmniej uwiarygodnione w wysokim stopniu, że dłużnik (oceniając rzecz rozsądnie) będzie w stanie spełnić świadczenie w ratach, których liczbę, wysokość i terminy płatności ustali sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (I ACa 171/20 - wyrok SA Białystok z dnia 10-06-2020)

Cytowane powyżej orzeczenia Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych stanowiące jedynie egzemplifikacje utrwalonej linii orzecznictwa, jakie zapadło w kwestii rozłożenia świadczenia na raty, wyraźnie potwierdzają, że warunkiem zastosowania tej instytucji jest wykazanie przez pozwanego realnych możliwości spłaty zadłużenia w akceptowalnym przez wierzyciela terminie.

W rozpoznawanej sprawie pozwany reprezentowany był przez zawodowego pełnomocnika, jednak, mimo wyraźnego braku zgody powoda na zastosowanie przepisu art. 320 k.p.c., nie zgłosił żadnego wniosku dowodowego pozwalającego sądowi na ustalenie sytuacji materialnej pozwanego. Powód tymczasem twierdził, że sytuacja pozwanego uniemożliwi spłatę zadłużenia w sposób pozwalający na pogodzenie interesów i dłużnika i wierzyciela. Powoływał się przy tym na powszechnie dostępne dokumenty takie, jak sprawozdanie finansowe pozwanego za 2020 r., z którego wynika zamknięcie roku stratą, posiadanie zobowiązań w wysokości ponad 3mln złotych oraz odpis z KRS pozwanego, z którego wynika fakt posiadania zaległości podatkowych, umorzenia z powodu bezskuteczności i niemożności wyegzekwowania nawet kosztów egzekucyjnych 6 postępowań egzekucyjnych. Pozwany nie zakwestionował prawdziwości tych dokumentów, ani nie wykazał w jakikolwiek sposób, aby jego sytuacja uległa poprawie. W tej sytuacji twierdzenia pozwanego pozostały nieudowodnione, co skutkowało stwierdzeniem braku przesłanek art. 320 k.p.c.

Dlatego Sąd zasądził dochodzoną kwotę w całości na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy o własności lokali.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzając na rzecz powoda opłatę od pozwu w kwocie 1493 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3617 zł, na podstawie §2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych.